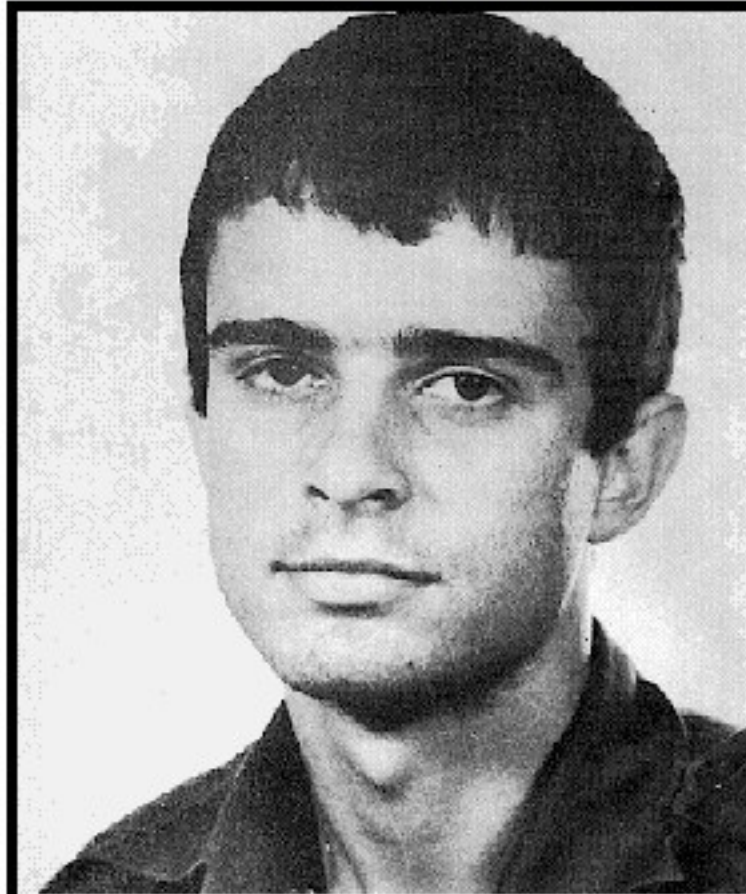

לזכרה של מורד נ"ל

מורד נ"ל

ל"ג

שירים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

יום ולילה יחד הלכנו
ואותך עדיין לא שכחנו
היית חבר מבין ואוהב
ביחד אהבנו בבסיס להסתובב

חבר יקר לנו היית
זכרונות רבים לנו הותרת
אנחנו מרבים עליך לחשוב
הלוואי והיינו יכולים לראותך שוב

אנחנו לא מאמינים שמאיתנו נלקחת
כי החיים בלעדיך עצובים כל כך
אותך כל הבסיס אהב והכיר
איך זה נקטפת בעודך צעיר.

רמי שלנו רמי שלנו
מי יתן ותחזור אלינו.

חיים ומנחם
חבריו לחדר

הרחק מעבר לזמן/רון אדלר

האדם תמיד קודם לאלוהים,
הוא תמיד יותר חשוב מאלוהים.
יותר עדין ורגיש וחלש מאלוהים.

ורמי אתה האדם.

שירים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

שיר שנכתב על-ידי עלי מוהר ומושר עיי גידי גוב. למרבה הצער רמי לא ישמע ולא שמע מעולם, אולם אילו היה שומע...
רמי היה אוהב שיר זה.

קטעים משירו של עלי מוהר - יורם

אז כתבת יומן	הוא נשאר בן עשרים
ונשאר מכתב	והזמן חלף
ואתה צוחק מן הדף	זמן שלא נגע בפניו
על המדף.	זמן בלעדיו

שירים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

תגיד לי אתה

מה עושים עם חבר שכמותך

מה עושים עם מותך

עם זכרון היותך

ועם השכחה.

תגיד לי אתה

מה עושים עם חבר שכמותך

שלא שם ולא פה,

שהיה ואינו

ובכל זאת ישנו.

תגיד לי אתה

מה עושים עם חבר שכמותך

מה עושים עם מותך

עם זיכרון היותך,

עם חבר שכמותך,

שנשאר בן עשרים.

רמי

שיר לזכרו, נכתב ע"י ישי הבר

אתמול!

אתמול באישון לילה נעלמת

לא היה ברור לאן

רק יד הגורל הקמוצה

שומרת על חסוד הנורא

אתמול עוד שחקנו

כדורגל

אתמול עוד רבנו

על ה"גולי" שהוחמץ.

אתמול עוד הרמת

ידך לשלום

ולשלומי שאלת.

והיום,

היום עמדתי מול קברך

הפתוח, שמעתי דברי הספד,

מילים גבוהות ונבובות

מליצות על מוות וחיים

חס דברו על רמי אחר

שאנני מכיר.

שירים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

רמי,

היית הילד הכי טוב,

ילד נחמד, שאהב את החיים

ואת הצחוק.

הקלילות והפשטות

ופקחות הנעורים

שהייתה בעיניך.

היא שכבתה

ולכן הכאב כה נורא.

ומחר,

מחר המולת הלווייה תחלוף

בכי האבלים ייבש

אבק הדרכים ישקע

ואתם תשאו באבל

כי אין נחמה לכאב

ואין נקמה למוות

אתם תחושו בחסרונו

של רמי

כי שלכם הוא

כאיבר מגופכם.

רק בקשה אחת

לי לכם

היו חזקים

וחזקו ידיכם

למען יתר ילדכם.

לחייל שלא יחזור / מיכל סקין

כולם מנסים לא להאמין.
כולם מצפים שתחזור מן הדרכים.
כולם חושבים כי תיכף תגיע
תפתח את הדלת ותפתיע.
רוצים לראותך במדים הירוקים
שופע חיוכים נהדרים.
כולם מנסים רק על זה לחשוב
ולא על האמת ההולמת בראש.
קשה להאמין חייל במדים,
קשה להאמין שלא נראך לעולמים.
ורוצים אנו רק לקוות
כי שם למעלה רק בנחת תפגוש.
תפגש שם למעלה עם כל הטובים
ותנסה להביא לנו מעט נחומים.

כן, זה רמי / ענב טייר

שרץ ברחובות בלי
הפסק לדקת.
אבל הוא שוב
לא יחייך הוא שוב
לא יצחקק ושוב לא
יספר בדיחות ושוב
ושוב ושוב עד אין
סוף. הי הוא היה והוא חלך
ולא ישוב עוד לעולם.

הוא היה והוא חלך
הוא לא ישוב עוד לעולם
כן, זה רמי שהלך
רמי ששפע חיוכים
ששפע ציחקוקים
ובדיחות עד אין סוף.
כן זה אותו רמי
שאהב כדורסל

רמי,

רמי אני מנסה להעלות כאן על הכתב את תכונותיו. מי היחז וקשה לי, קשה לי כי היה הכל ולא הייתי רוצה שתקוראים יחשבו שהגזמתני.

רמי שאני זוכר זה רמי שכואב את כאב הכולם כולו. לא אל תבינו אותי לא נכון הוא לא היה מדוכא הוא היה מאושר אבל כשראה אדם כואב, סובל או נפגע מיד יצא להגנת החלש, ולעזרת הנפגע.

הנה דוגמה מעניינת, כחודשיים לפני האסון שיחקנו כדורגל ומישהו מהמשתתפים נכנס לעימות עם רמי. העימות החריף ובשלב מסוים הוא איים להכות את רמי. אני כאח הגדול התערבתי מיד להגנתו, אולם זה גרם לרמי מיד לחזדהות עם הצד האחר ולהניע אותי מלהתערב "עזוב זה היה בצחוק, זה בסדר," זה רמי, עומד על שלו אבל שחס וחלילה מישהו אחר לא יפגע מזה.

אכתבים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

רמי שאני מכיר זה רמי ששר כל חזמן, במקלחת, בדרך למקלחת, במיטה ואיפה שתמצאו שר, הכוונה שר בלהט בקול שכל חשכונה תשמע.

רמי מתעלף כשהוא מגיע לבית-חולים ורואה אנשים בסבלם.

רמי זה בחור מבריק בכל תחומי המחשבה והלימוד (ללא מאמץ מיוחד).

רמי חסר הקואורדינציה, אולם הסתדר יפה בספורט ובתחומי פעילות אחרים שדווקא דרשו התאמה.

רמי שכבר בגיל צעיר מאוד אפשר היה לנהל איתו שיחות עמוקות ונבונות.

יש עוד הרבה הרבה

אבל החשוב מכל

רמי היה חבר של כולם.

פנחס

חברים לצבא כותבים

מדוע אלוהים לקחת את רמי שלנו
והוא עדיין כל כך יקר לנו
בקשה קטנה לנו אליך אלוהים
ולו רק לפעם אחת בחיים
החזר את רמי שכולם אוהבים
כדי שנוכל להפרד ממנו לעולמים

רק אתמול ישבנו יחד ודיברנו
רק אתמול ישבנו יחד וצחקנו
והיום... היום אנחנו בוכים
למה זה הלכת מאיתנו לעולמים

כבר חלפה שנה ואנחנו עדיין המומים
את דמותך וזכרך נזכור לעולמים
חבר וידיד היית לכולנו
כן רמי אותך אנחנו לא שכחנו.

חברים כותבים

לאה:

רמי,

תמיד היה לי קשה לכתוב ועכשיו, כמובן עוד יותר. המלים שכתבת לי במכתב כשהייתי בטירונות עוד זכורות לי "מוזר לכתוב לך מכתב כשרגילים שקופצים אליך הביתה כשרוצים לאמר לך משהו ואומרים". ומכתב זה הוא מוזר עוד יותר משום שאין לו יעד מובן. זהו מכתב לשפוך את הלב. כל העסק הזה ממש מחורבן.

איך זה ייתכן שאתה לא פה איתנו?

אנחנו חושבים על כך יום וליל ולא מצליחים לתכנת את המוח לקלוט שזהו!! אתה פשוט איננו. כל מלה, כל שיר מזכירים אותך וכל דבר בביתך פשוט צועק שמך.

רמי, אני לא אשכח איך בחשתלמות מדריכים שאלו אותך אם אנחנו חברים ואתה אמרת מה פתאום אנחנו אחים.

אז אח איבדתי אותך, ותמיד פחדתי מזה, אבל בשום שבריר של שנייה אני לא חשבתי שאאבד אותך כך לתמיד.

אכתבים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

רמי, אני לא אשכח איך בהשתלמות מדריכים שאלו אותך אם אנחנו חברים ואתה אמרת מה פתאום אנחנו אחים.
אז אח איבדתי אותך, ותמיד פחדתי מזה, אבל בשום שבריר של שנייה אני לא חשבתי שאאבד אותך כך לתמיד.
רמי, תמיד תחיה איתי בכל יום, בכל ארוע ובכל שיר שכל כך אהבת.
אני לא יודעת לכתוב בחרוזים או במלים מפוצצות אבל תדע לך שתחסר לי מאוד. המועקה הנוראית הזאת בלב לא מרפה.
כששואלים אותי לשלומי ואני עונה כמו שתמיד ענינו "חיים" המלה פתאום מקבלת משמעות שונה.
טוב, אני מסיימת את המכתב הנוראי הזה ומקווה שמחר אתעורר ויתברר שחלמתי חלום נוראי והוא עבר. אתה יודע שתמיד הייתי מציאותית נורא, אבל עכשיו איך אפשר?!

לאה

אכתבים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

מי שהכיר את רמי יודע שהשיר הזה חייב להיות מוזכר.
לאה

כמו בלדה

ואם שירים אהבת
רק שכתובים באבן
בין הכיפים אגור
ובסלעים אכתוב.

אם זר קוצים כואב
זה מה שאת אוהבת
אלך אל המדבר
ושם אלמד לכאוב.

ואז כשנתכסה עם החולות בחושך
וספר הדברים בחושך יתכסה,
תגידי לי מילים יפות מבכי ואושר
הוא כנראה אהב אותי האיש
הזה.

אכתבים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

רמי היקר,

אני מקוה שאתה בסדר כמו תמיד. עם מצב רוח מצוין, שזה הדבר החשוב והטוב שיש תמיד אצלך.

אבא ואני בסדר וגם יתר המשפחה.

דנה שואלת כל הזמן: "איפה ממי?" ומחפשת אותך בחדר.

איך שאתה רואת יש בחבילה הרבה דברים טובים. זה בגלל שכל אחד שם משוה, במיוחד שולה שקנתה לפחות חצי מן הדברים וגם שולחת לך אוזני המן שהיא עשתה.

חבבת פשה גם קנתה שוקולד בשבילך.

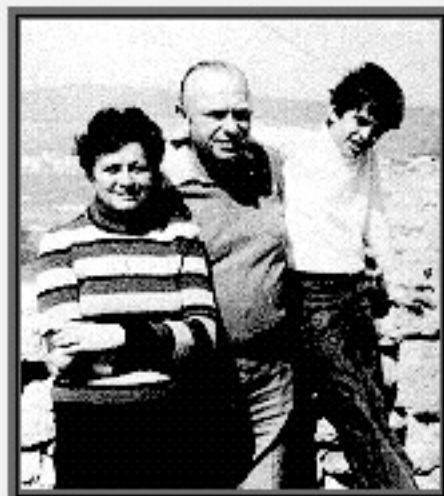
כולם שולחים לך דיש ואנחנו, אני ואבא, הרכה נשיקות.

מקווים שהחבילה תגיע בזמן ושתספיק להנות ממנה לפני יום שישי שבטוח תבוא חביתה.

בתאבוך!

אוהבים אותך,

אמא ואבא

עוד מכתב לאחי

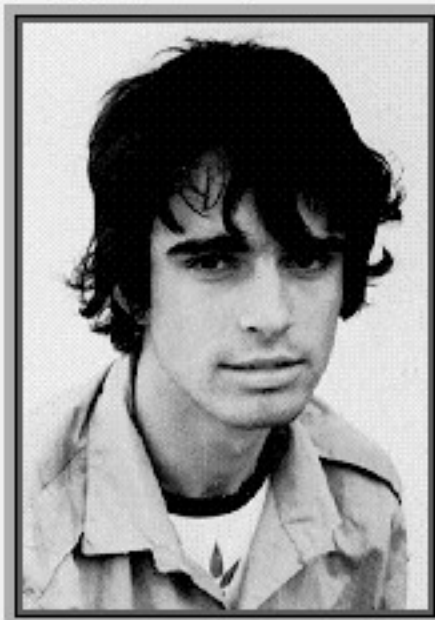
רמי רציתי לספר לך איך נודע לי. השעה הייתה 5.00 לפנות בוקר, טל שחייתה בת שלושה חודשים התעוררה לאכול ואז הטלפון צילצל, אבא של מיכל היה על הקו. הוא אמר ששולה התקשרה ואתה נפצעת בתאונה ושהוא בדרך לאסוף אותי כי אנחנו נוסעים לראות אותך. רמי אתה יודע שלא קניתי את הסיפור. מיד הבנתי. צלצלתי לשולה ושאלתי רק "תגידי הוא חי?" וכאן ברגע זה ירדה המלח "אושר" מהמילון האישי שלי. כן, אני עוד אשמח בחיי, אבל אני יודע שמרגע ששולה אמרה לי בטלפון "רמי מת" לא אוכל להיות מאושר לעולם. בדרך עוד לא עיכלתי מה קורה והייתי בטוח שאני בחלום נורא ואיום אולם ב-7.00 בדיוק הגענו לצומת גבעתי ואז שמענו בחדשות את שמך, זהו כאן ידעתי ואז לא יכולתי לעמוד בפני עצמי, לא ידעתי איך להכנס הביתה לאמא שכל כך דאגה תמיד, שהתקשרה אלי לירושלים לעבודה לשאול אם אכלתי, איך אעמוד בפניה ובנה נהרג. ואבא שתמיד היה חזק כל כך איך הוא יתמודד עם זה? מיכאל היה שם בדלת הוא תפס אותי והביא אותי הביתה. השניות האלה היו כל כך קשות, כל כך שחורות.

אכתבים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

שבעת ימי השבעה חלפו ואנחנו המומים לא קלטנו, לא הבנו ולא ידענו איך להתנהג. לאט לאט התחלנו לעכל. רמי דבר אחד אני כל כך רוצה שתדע, אתה שתמיד כל כך דאגת שכלם יהיו מרוצים שאף אחד לא יפגע ושלאף אחד לא יכאב, דע לך שאבא ואמא הם חזקים, הם יחזיקו מעמד. כבר בשבעה ידעתי זאת הם לומדים להתמודד, הם סובלים סבל נורא, אבל מתמודדים בחכמה ובחוזקה. אחד מחזק את השני ושניהם ביחד חזקים.

פנחס

מכתבי תנחומים

צבא הגנה לישראל
ד.צ. 01491
יב' סיון תשמ"ז
9 ביוני 1987

לכבוד
יוסף וחנה וסר
מושב כוכב מיכאל

משפחת וסר היקרה,

בנכם, סמל וסר רמי שירת כמש"ק תחזוקה ביחידתנו.

רמי הגיע ליחידה לפני כשנה והשתלב במהירות הן מבחינה מקצועית והן מבחינה חברתית וביצע עבודתו בצורה שקטה ובמסירות רבה.

השורשים העמוקים מהם ספג רמי בבית הוריו את אהבת העם והארץ הטביעו את חותמם באישיותו, והפכוהו לחייל אחוד ומקובל על מפקדיו וחבריו.

אכתבים לזכרו של ווסר ראי ז"ל

רמי הצטייר בעינינו כבעל יכולת אישית גבוהה אשר ביצע המוטל עליו תוך בילוי יוזמה, נאמנות ויושר אישי רב.

אנו כואבים ומבכים את מותו שמחוח מכה קשה ליחידה כולה.
בשמי ובשם כל קציני היחידה וחייליה קבלו השתתפותנו הכנה בצערכם הכבד.

זכרו של רמי לא ימוש מקרבנו.

רוברט וידה, סא"ל
מפקד היחידה

אכתה שכתה ווסר ראי, ז"ל אהוריו

יום שני 9.6.86

אמא, אבא:

שעה 22.00

מה שלומכם! אצלי הכל בסדר ואין סיבה לדאגה (מהמכתב הזה) סתם בא לי לכתוב לכם כי דברים מסוימים קל יותר לכתוב מאשר להגיד. אני יודע אמא, שאת קצת מודאגת מהמצב בבסיס שלי, אבל האמת היא שעכשיו טוב לי. יצרתי לי חברה משלי והתנאים השתפרו (השקענו קצת ושיפרנו את החדר).

נכון, זה קצת קשה להתחיל לשמור בלילות ולהישאר הרבה שבתות, ולי הילד המפונק זה קשה פי כמה מלאחרים אבל למרות כל היקטורים ויחבכוי, די טוב לי פה.

המכתב הזה נכתב בעצם כדי לומר לכם תודה, אני יודע שזו כבר לא חוכמה גדולה לכתוב מכתבים כאלה מעט סנטימנטליים אחרי שפנחס היה כותב מכתבים שעלו על זה בהרבה אבל בכל זאת, בא לי להגיד את מה שאני מרגיש. תודה, תודה, תודה - בעיקר על הפינוק והיחס החם שאני מקבל כשאני מגיע הביתה, וזאת הסיבה שקצת קשה לי יותר מלאחרים בבסיס, לי פשוט כיף בבית. ובצבא, לא מגישים לך כל בוקר כוס חלב למיטה ואוטו צמוד לאן שרק מתחשק. ◀

אכתה שכתה ווסר ראי, י"א אהוריו

אין ספק המוות הלא כל כך פתאומי של סבא ז"ל השפיע עלי קשות, אני יודע שלא כל כך רואים עלי אבל קשה לי עם זה, אני באמת אהבתי אותו וזה שאני לא בוכה כל הזמן לא משקף את מה שאני מרגיש.

סבא חסר לי - אני אוהב אותו ומתגעגע מאד מאד והדבר היחיד שאני יכול לעשות על מנת להפגין שאני אהבתי אותו הוא להתייחס לסבתא כמה שיותר יפה ולנסות לעזור. סבתא שאותה פשוט קשה לי לראות כך, תלויה באחרים ובדדה. היא זו שבלי שום ספק סובלת מהמצב יותר מאחרים, אני חושב שכולם נחזור (או חזרנו) לשיגרה והכאב אט-אט פוחת אם כי (הזכרון לעולם לא!!!) אבל היא לעולם לא תחזור לשיגרה שלה - לאכול גפילטע פיש ביום כיפור עם סבא אחרי הצום או לרוץ אחריו מהבית שלנו לבית שלהם.

אבא אמא, קשה לי עם זה הרבה יותר מאשר הקשיים הטיפשיים בצבא. קשה לי עם זה הרבה יותר ממה שזה נראה אבל אני יודע - שבגיל כמעט 20 אין טעם לחתפנק, לבכות, לכן אני מבטיח להיות חזק עד כמה שאני יכול ולהתגבר.

למרות המכתב הקצת עצוב אני רוצה להדגיש שבדרך כלל מצב הרוח שלי פה הוא טוב ואני די נחנה מהעבודה + החבר'ית + הבנות. אוהב אתכם למרות שזה לא תמיד נראה כך

כפר סילבר - בית ספר תיכון במגמה חקלאית וטכנולוגית

למשפחת וסר

אתכם באבלכם הכבד על מותו של רמי.

עקב אהבתו הרבה לספורט הייתי רוצה בשיתוף פעולה איתכם לקיים אירוע ספורטיבי לזכרו!

בברכה
משה זיו
רכז הספורט